ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΣΤΗ ΖΥΡΙΧΗ

Υπάρχουν ὁμοιότητες οὐσίας Χριστιανισμοῦ - Ἰουδαϊσμοῦ

Ὁμιλία τοῦ Μητροπολίτου Τριανουπόλεως κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ. (Ἰδ. Ὑπ.).— Εἰς πλαίσια τοῦ εὐρυτέρου θρησκευτικοῦ διαλόγου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἕνα ἰδιαίτερον πλέον γνώρισμα τῆς ἐποχῆς μας, πρέπει εἰς ἀμφιβολίαν νὰ ἐνταχθῆ καὶ χωρὶς τὰς προκαταλήψεις καὶ τὸ πάθη τοῦ παρελθόντος συνάντησις καὶ προσπάθεια ἀμοιβαίας κατανοήσεως τῶν τριῶν μεγάλων μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ. Εἶναι βαίαν αὐτὴν κατανόησιν ἐξεδουθοῦν νὰ παρεμβάλλουν ἐμπόδια ὄχι μόνον παρεξηγήσεις ὧν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιον τὸ σφατον παρελθόν, δυστυχῶς καὶ τὸ τόσον ὀδυνηρὸν ἀκόμη χρόν. Παρὰ ταῦτα, ἡ συνάντηση τῶν τοιῶν μονοθεϊστικῶν σκειῶν εἰς ὅ,τι ἔχουν τὸ γνήσιον, δηλ. εἰς τὴν ἰσχυρὰν σκευτικὴν ἐμπειρίαν, διὰ τῆς ίας ἡ κάθε μία των δίδει νόημα εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν ζωήν, τι ὅσον ποτὲ ἐπίκαιρος καὶ ἐπείγουσα — ἂν μὴ τί ἄλλο καὶ τι ἡ εἰς βάθος κατανόησι, τῆς πειρίας αὐτῆς εἶναι ἴσως δυνατὸν νὰ συμβάλη καὶ εἰς τὴν ὑπέρνεον πνεῦμα θεώρησιν τῶν διαφόρων, αἱ ὁποῖαι χωρίζουν σήμερον τοὺς πιστούς των.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Χριστιανοδημοκρατικῆς Κοινότητος Ἐργασίας τὴν Ἑλβετίαν πρόσκλησις τοῦ Προϊσταμένου τοῦ ἐν Σαμπεζὺ Γενεύης Ὀρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ Μητροπολίτου Τριανουπόλεως κ. Δαμασκηνοῦ, ὅπως ἀναπτύξη τὰς σχέσεις τῶν δύο θρησκειῶν ἀπὸ χριστιανικῆς πλευρᾶς, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαφωτισθοῦν ἀπὸ ὀρθοδόξου ἐπόψεως τὰ θεολογικὰ ἐκεῖνα σημεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ Χριστιανισμὸς ἀφ' ἑνὸς μὲν προσεγγίζει Ἰουδαϊσμόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ χωρίζεται ἀπὸ αὐτόν. Ἡ ὁμιλία τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Τριανουπόλεως, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Αἱ ἀξιώσεις τῶν δύο θρησκειῶν, Χριστιανισμοῦ καὶ Ἰουδαϊσμοῦ, ὡς πρὸς τὸν ἀπόλυτον χαρακτῆρα αὐτῶν καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ μεταξύ των διαλόγου» ἔλαβε χώραν τὴν 13ην Ἰουνίου ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου εἰς τὴν Ζυρίχην.

Τὰ κύρια σημεῖα της ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

Στὴν ἀρχὴ ὁ ὁμιλητὴς ἀνέφερε εἰς τὰς διαφοροποιήσεις καὶ μεταπτώσεις τῆς ἐννοίας τῆς χριστιανικῆς ἀξιώσεως ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἀποτελεῖ τὴν ἀπόλυτον, ἀπὸ πλευρᾶς τῆς εἰς αὐτὸν ἐνσαρκώσεως τῆς μοναδικῆς ἀληθείας, θρησκείαν. Μίαν τοιαύτην ἀξίωσιν ὁ Χριστιανισμὸς τὴν ἔχει κοινὴν πρὸς τὸν Ἰουδαϊσμόν: ὁ Ἰουδαϊκὸς Θεὸς εἶναι ἕνας Θεὸς ζηλότυπος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνέχεται πλησίον του ἄλλους Θεούς. Ἀργότερον ἡ ἀξίωσις αὐτὴ ἐννοεῖται ὡς ἐκτεινομένη ἐφ' ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς, ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων εἶναι ὁ Θεὸς ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἀντιστοίχως, ἡ δυνατότης τῆς σωτηρίας κατὰ τὸν Χριστιανισμόν, συναπτεται ἀπολύτως καὶ ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ δὲν ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι καὶ οἱ εἰδωλολάτραι εἶναι δυνατὸν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ: ἡ Χαναναία π.χ. τοῦ Ματθ. 15, 21, ὁ ρωμαῖος ἑκατόνταρχος τοῦ Ματθ. 7, 5, τῶν ὁποίων τὴν πίστιν ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, μαρτυροῦν τὴν δυνατότητα ἀνθρώπων διαφόρων θρησκειῶν νὰ ἀνακαλύψουν τὴν ἀλήθειαν· ὁμοίως ἡ ῥῆσις τοῦ Παύλου (Ρωμ. 2, 14) περὶ τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα «μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιεῖ», διότι ὁ νόμος εἶναι γραπτὸς εἰς τὴν συνείδησίν των· ἡ διδασκαλία τῶν Ἀπολογητῶν καὶ τῶν Πατέρων (Ἰουστῖνος, Κλήμης) διὰ τὸν θεῖον λόγον ὁ ὁποῖος δύναται νὰ εἶναι ἐνεργὸς καὶ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς καὶ εἰς τὸν κόσμον κλπ.: ὅλα αὐτὰ ὁδηγοῦν εἰς μίαν ἀντίληψιν κατὰ τὴν ὁποίαν, ναὶ μὲν ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἡ ἀνωτάτη μορφὴ θρησκείας εἰς τὴν ὁποίαν κερυφώνονται ὅλαι αἱ ἄλλαι, τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει τὸ νόημα ὅτι πᾶσα ἄλλη μορφὴ θρησκευτικῆς ζωῆς στερεῖται γνησίας θρησκευτικῆς ποιότητος καὶ ἀξίας.

Ἡ ἀξίωσις τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ὅτι αὐτὸς ἀποτελεῖ τὴν «ἀπόλυτον θρησκείαν» στρέφεται, ὅπως εἶναι φυσικόν, κυρίως ἐναντίον τῆς ἀντιστοίχου ἀξιώσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Εἰδικώτερον, ὡς πρὸς τὴν ἀξίωσιν τῶν Χριστιανῶν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦτο Μεσσίας, ἡ Ἰουδαϊκὴ ἀντίληψις εἶναι ὅτι τοῦτο διαψεύδεται ἀπὸ τὴν μετὰ Χριστὸν κατάστασιν τοῦ κόσμου καὶ τὸ αἱμοδόρες ἤθος τῶν Χριστιανῶν. Ὡς πρὸς τὸ φαινόμενον τῆς τεραστίας διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ ἐπιφανὴς Ἑβραῖος φιλόσοφος Μάρτιν Μποῦμπερ, παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο εἶναι ἕνα μυστήριον τὸ ὁποῖον «(ἡμεῖς οἱ Ἑβραῖοι) δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαπεράσωμεν. Γνωρίζομεν ὅμως ἐπίσης ὅτι ἡ Παγκόσμιος Ἱστορία δὲν ἀπεκαλύφθη ἕως τὸ βάθος της, ὅτι ὁ κόσμος ἀκόμη μένει ἀλύτρωτος» Ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία, ὅτι ὁ σμὸν ἀπαράδεκτος. Ἀντιστοίχως, Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος, ἔπαθε καὶ ἀπέθανε, εἶναι διὰ τὸν Ἰουδαϊκὴ ἑβραϊκὴ ἀντίληψις, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι μένουν ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἀπερρίφθη ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ ἐπιλογὴ τοῦ Ἰσραὴλ μετεβιβάσθη εἰς τοὺς Χριστιανούς.

Ἡ ἀντίληψις τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴν Καινὴν Διαθήκην: ὁ Ἰησοῦς ἦτο Ἑβραῖος καὶ ἠσθάνετο μέλος τοῦ Ἐκλεκτοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἀνεγνώριζε τὴν λειτουργίαν τοῦ λαοῦ του καὶ μετεῖχεν εἰς αὐτήν. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως εἶναι βέβαιον, ὅτι παρέβαινε πολλοὺς νόμους — ἰδίως σχετικοὺς πρὸς ἱεροτελεστίας, καθαρμοὺς τροφῶν κλπ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἦτο εἷς τὸ σημεῖον τοῦτο, κατηγορηματικός: «τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς» (Ρωμ. 104). Ἀφ' ἑτέρου, ἐνῶ Χριστιανοὶ καὶ Ἑβραῖοι ἀναγνωρίζουν ἀμφότεροι τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, οἱ Χριστιανοὶ θεωροῦν ὅτι αὕτη συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς Καινῆς καί, ἄρα, πρέπει νὰ ἑρμηνεύεται ὑπὸ τὸ φῶς τῆς τελευταίας.

Παρὰ τὰς βασικὰς αὐτὰς διαφορὰς ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν δύο θρησκειῶν, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, σχετικαὶ ὁμοιότητες οὐσίας: ἡ σύγχρονος ἑβραϊκὴ ἔρευνα ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ πνευματικαὶ καταβολαὶ τοῦ Ἰησοῦ εὑρίσκονται εἰς τὴν σύγχρονάν του ἑβραϊκὴν θρησκευτικὴν ζωὴν καὶ διδασκαλίαν, ἰδίως, τῶν Φαρισαίων. Εἰδικώτερον, ἀπὸ ὀρθοδόξου πλευρᾶς, πρέπει νὰ τονισθῆ, ὅτι ἡ ὀρθόδοξος ἀντίληψις ὅτι ἡ θεολογία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χωρισθῆ ἀπὸ τὴν δοξολογίαν καί, ἐν γένει, τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, εὑρίσκει τὴν παράλληλον ἐκδήλωσίν της εἰς τὴν ἰουδαϊκὴν πίστιν, ἡ ὁποία καθίσταται ζῶσα πραγματικότης εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν, ὠργανωμένη ὡς συνεχὴ εὐχαριστίαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν διπλῆν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, τὴν ὁποίαν πασαγγέλλει ὁ μωσαϊκὸς νόμος. Εἶναι δὲ ἄξιον σημειώσεως καὶ ὅτι εἰς τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς τῆς ὑπὸ τοῦ Πάπα Παύλου Στ' ἱδρυθείσης ρωμαιοκαθολικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς θρησκευτικὰς σχέσεις πρὸς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ἐξαίρεται τὸ γεγονός, ὅτι τὸ Μυστήριον τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένον μὲ τὸ Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι τοῦτο ἔχει μεταξὺ ἄλλων, τὸ οἰκουμενικὸν νόημα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Χριστιανῶν εἰς τὰς πηγὰς τῆς πίστεώς των, δηλ. εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, διότι ὁ Θεὸς αὐτῆς εἶναι ὁ ἴδιος Θεὸς μὲ ἐκεῖνον τῆς Καινῆς Διαθήκης. Δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ γίνεται ἀπόλυτος τομὴ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὄψεων τῆς Ἀποκαλύψεως, μεταξὺ μιᾶς «θρησκείας νόμου» καὶ μιᾶς «θρησκείας ἀγάπης», οὔτε καὶ νὰ ἐπιρρίπτεται εἰς ὅλους τοὺς Ἑβραίους ὅ,τι ἄπαξ συνέβη. Χριστιανοί, ἑπομένως καὶ Ἑβραῖοι θεολόγοι θὰ πρέπει νὰ ἐνεργοῦνται εἰς συνεργασίαν μέχρις ὅτου, κατὰ τὴν προσδοκίαν τῶν Προφητῶν καὶ τοῦ Παύλου, ἔλθη ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ λαοὶ μὲ μίαν φωνὴν θὰ λατρεύσουν ἀπὸ κοινοῦ τὸν Θεόν.

Ἐπίσκεψη ροταριανῶν στὴν Κύπρο

Οἱ 35 ροτσριανοὶ ὅμιλοι τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κυβερνήτη τῆς ἑλληνικῆς περιφερείας κ. Νίκον Μπαλάνον, ὁρganώνουν στὶς 22 Σεπτεμβρίου μιὰ ἐπίσκεψη— προσκύνημα στὴν Κύπρο.

Θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν Μακάριο, τὰ φυλακισμένα μνήματα, τοὺς ροταριανοὺς ὁμίλους καὶ τοὺς προσφυγικοὺς καταυλισμούς, ὅπου θὰ μοιράσουν στὰ παιδιὰ σχολικὲς τσάντες, τρόφιμα καὶ ἄλλα εἴδη. Τέλος θὰ πραγματοποιήσουν μιὰ κοινὴ συγκέντρωση μὲ τὸν Ροταριανὸ Ὅμιλο Ἀμμοχώστου, ποὺ εἶναι ὁ μονα[illegible] τάξει τῶν 18.000 ὁμίλων ποὺ ὑπάρχουν σὲ 151 κράτη, ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ ἐν ἐξορίᾳ, ἀφοῦ ἡ ἕδρα του βρίσκεται ὑπὸ τουρκικὴ κατοχή.

Στὸ γεγονὸς αὐτὸ δίδεται παγκόσμιος δημοσιότης, μέσω τῶν περιοδικῶν τοῦ Διεθνοῦς Ῥοτάρυ καὶ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου τῶν ροταριανῶν.

Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλιση στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση

Διπλάσια γιὰ πρόνοια ἀπὸ ὅσα γιὰ ἄμυνα

45 ΕΚ. ΑΜΕΣΩΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ

ΜΟΣΧΑ (Ἰδ. Ὑπ.)— Ἤδη ἀκόμα γεννηθεῖ στὴ Σοβ. Ἕνωση ἕνας ἄνθρωπος «μπαίνει» στὸ σύστημα τῆς κοινωνικῆς ἀσφάλισης: ἡ μελλοντικὴ μητέρα λαμβάνει ἄδεια μὲ πλήρεις ἀποδοχὲς τόσο πρὶν ὅσο καὶ ἀμέσως μετὰ τὸν τοκετό. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει γεράσει ἢ ἔγινε ἀνάπηρος ἐπίσης, διασταυρώνεται μὲ τὸ σύστημα τῆς κρατικῆς ἀσφάλισης κα λαμβάνει σύνταξη....

Ἡ σοβιετικὴ κοινωνία ἀναλαμβάνει ὁλόενα περισσότερο τὴν ὑλικὴ φροντίδα γιὰ κείνους ποὺ, καθὼς λέει ὁ Μάρξ «δὲν μποροῦν ἀκόμη, δὲν μποροῦν γενικὰ νὰ πάρουν μέρος στὴν παραγωγή». Σήμερα στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση 45 ἑκατομμύρια ἄτομα (δηλ. ὁ ἕνας στοὺς πέντε σοβιετικοὺς πολίτες) ἔχουν πλήρη ἢ μερικὴ κρατικὴ κοινωνικὴ ἀσφάλιση.

Αὐτό, ὅπως εἶναι φυσικό, ἀπαιτεῖ τεράστια κονδύλια. Ἐνῶ, λ.χ. στὰ 1975 στὸν κρατικὸ προϋπολογισμὸ εἶχαν διατεθεῖ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ 32,3 δισεκατομμύρια ρούβλια, στὸ σημερινὸ προϋπολογισμὸ διατίθενται 34,9 δισεκατομμύρια, δηλαδὴ δυὸ φορὲς περισσότερα ἀπὸ ὅσα διατίθενται γιὰ τὴν ἄμυνα τῆς χώρας.

★

Ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια γνωρίσματα τοῦ σοβιετικοῦ συστήματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐγκειται στὸ ὅτι ὅλα τὰ ἔξοδα ποὺ ἔχουν σχέσεις μὲ τὴν πληρωμὴ συντάξεων γήρατος ἢ ἀναπηρίας τὰ ἀναλαμβάνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸ κράτος, καλύπτοντάς τα ἀπὸ τὰ κοινωνικὰ κεφάλαια, ἀπὸ τὸ μισθό τους. Στὸ μεταξὺ αὐτὰ τὰ κοινωνικὰ κεφάλαια συνεχῶς μεγαλώνουν. Ἰδοὺ μιὰ σύγκριση: 13 δισεκατομμύρια ρούβλια τὸ 1950 καὶ περίπου 90 δισεκατομμύρια ρούβλια τὸ 1975· τέτοιος εἶναι ὁ δυναμισμὸς τῆς αὔξησής τους μέσα σ' ἕνα τέταρτον τοῦ αἰώνα.. Στὸ Δέκατο πεντάχρονο (1976—1980) τὰ κοινωνικὰ κεφάλαια κατανάλωσης θὰ αὐξηθοῦν κατὰ 28—30% καὶ τὸ 1980 θὰ φθάσουν σὲ ὕψος 115 δισεκατομμυρίων ρουβλίων.

★

Τὸ δικαίωμα γιὰ σύνταξη στὴν ΕΣΣΔ εἶναι τὸ ἴδιο γιὰ τὸν ἐργάτη καὶ τὸν ὑπουργό, γιὰ τὸν κολχόζνικο (ἀγρότη) καὶ τὸν ὑπάλληλο. Θὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη ὅτι τὸ ὅριο ἡλικίας γιὰ τὴ συνταξιοδότηση εἶναι τὸ 60ὸ ἔτος γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ τὸ 55ο ἔτος γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ εἶναι πολὺ χαμηλότερο ἀπ' ὅτι σὲ πολλὲς ἀπὸ τὶς οἰκονομικὰ ἀναπτυγμένες καπιταλιστικὲς χῶρες.

Γιὰ νὰ βγεῖ στὴ σύνταξη ἕνας ἄνδρας ἀπαιτοῦνται 25 χρόνια ἐργασίας. Γιὰ τὴ γυναίκα ἀπαιτοῦνται 20 χρόνια ἐργασίας. Γιὰ μιὰ ὁρισμένη κατηγορία ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων (τῆς μεταλλευτικῆς, τῆς μεταλλουργικῆς βιομηχανίας καὶ ἄλλων κλάδων), καθὼς καὶ γιὰ ἄλλα πρόσωπα ποὺ ἐργάζονται κάτω ἀπὸ δυσμενεῖς κλιματολογικὲς συνθῆκες ἢ κάτω ἀπὸ ἀνθυγιεινοὺς ὅρους παραγωγῆς, τὸ ὅριο ἡλικίας καὶ τὰ ἔτη ἐργασίας εἶναι σημαντικὰ μειωμένα.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς γενικὲς συντάξεις γήρατος καὶ ἀναπηρίας, παρέχονται στὴν ΕΣΣΔ καὶ οἱ λεγόμενες προσωπικὲς συντάξεις. Τὶς παίρνουν ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν προσφέρει ἐξαιρετικὲς ὑπηρεσίες στὸ κράτος συμβάλλοντας σὲ μεγάλο βαθμὸ στὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης. Οἱ προσωπικὲς συντάξεις εἶναι κάπως μεγαλύτερες. Οἱ δικαιοῦχοι προσωπικῆς σύνταξης ἀπολαμβάνουν καὶ ὁρισμένων εὐεργετημάτων σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴ ἐνοίκια κατοικίας καὶ σιδηροδρομικὰ εἰσιτήρια, τὰ εἰσιτήρια τῶν ἐναερίων καὶ θαλασσίων μεταφορικῶν μέσων.

★

Στὸ Ὑπουργεῖο Κοινωνικῆς Πρόνοιας τῆς Ὁμόσπονδης Σοβιετικῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρωσίας μοῦ ἔδειξαν ἕνα μεγάλο φάκελλο μὲ ἀλληλογραφία ποὺ φτάνει ἀπ' ὅλα τὰ πέρατα τῆς Δημοκρατίας. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐπιστολογράφους εἶναι ὑπερήλικες καὶ συνταξιοῦχοι. Ἀνάπηροι ποὺ ζοῦν σὲ κρατικοὺς Οἴκους εὐγηρίας (στὴ χώρα λειτουργοῦν 1.500 τέτοιοι οἶκοι). Ἐδῶ κατοικοῦν γέροι καὶ ἀνάπηροι ποὺ ἔχουν ἀπομείνει μόνοι. Στὰ πρόσωπα αὐτὰ τὸ κράτος ἐξασφαλίζει πλήρη συντήρηση, ἰατρικὴ περίθαλψη, ἐξυπηρέτηση. Οἱ ἀνάπηροι ἀπὸ τὴν παιδική τους ἡλικία ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ σπουδάσουν, ν' ἀποκτήσουν ἐφικτὸ ἐπάγγελμα.

Νὰ ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴν πόλη Βορόνιεζ, ἀπὸ τὸν Ἰβὰν Λιτβίνοφ. Ὁ ἐπιστολογράφος σὲ ἡλικία 20 χρόνων ἦταν καρφωμένος στὸ κρεββάτι, πάσχοντας ἀπὸ βαρειὰ ἀρθρίτιδα τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Ὁ Οἶκος εὐγηρίας ἔγινε γι' αὐτὸν τὸ σπίτι του. Ἐδῶ τὸν παρακολουθοῦσαν γιατροί, ἔρχονταν δάσκαλοι κι' ἔτσι ὁ Λιτβίνοφ μπόρεσε νὰ τελειώσει τὴ μέση ἐκπαίδευση καί, σὲ συνέχεια, μὲ ἐπιστολογραφία, τὸ τοπικὸ πανεπιστήμιο.

★

Καὶ τί γίνεται ἂν ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἔφτασε στὸ ὅριο τῆς ἡλικίας γιὰ σύνταξη θέλει νὰ δουλέψει;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση τὸ κράτος ἔρχεται νὰ συνδράμει (προσπάντων ὅταν σκεφτεῖ κανεὶς ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψη ἐργατικῶν χεριῶν). Σήμερα, τὸ ἕνα πέμπτο τῶν συνταξιούχων γήρατος καὶ ἕνας στοὺς τέσσερεις ἀπὸ τοὺς ἀνάπηρους ἐργάζονται παίρνοντας μισθὸ κα (πλήρη ἢ μειωμένη) σύνταξη. Γιὰ τοὺς συνταξιούχους ποὺ δουλεύουν στὴν παραγωγὴ δημιουργοῦνται κατάλληλες συνθῆκες ἐργασίας. Ἔτσι, λ.χ. ἡ διάρκεια τῆς ἐργάσιμης μέρας ἔχει περιοριστεῖ γι' αὐτοὺς σὲ 6 ὧρες (ἀντὶ τῶν 8 ὡρῶν), εἶναι αὐξημένη ἡ διάρκεια τῶν ἀδειῶν μὲ πλήρεις ἀποδοχές, εἶναι μειωμένα τὰ κατώτατα ὅρια ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας.

Ὁρισμένες κατηγορίες συνταξιούχων καὶ ἀναπήρων ἐργάζονται στὸ σπίτι.

Ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψη πὼς οἱ λιανικὲς τιμὲς ὅλων τῶν εἰδῶν διατροφῆς καὶ τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης στὴν ΕΣΣΔ εἶναι σταθερές, τὰ ἐνοίκια κατοικιῶν (ποὺ εἶναι ἤδη τὰ πιὸ χαμηλὰ τοῦ κόσμου) μένουν ἀμετάβλητα ἐδῶ καὶ 50 χρόνια, ἐνῶ τὰ κατώτερα ὅρια τῶν συντάξεων αὐξάνονται θὰ ἰδοῦμε καθαρὰ πὼς εἶναι ἐντελῶς ἐγγυημένη ἡ οἰκονομικὴ ἐξασφάλιση ἑκατομμυρίων ὑπερηλίκων καὶ ἀνικάνων γιὰ ἐργασία ἀνθρώπων.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΠΑΙΔΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
BUGS BUNNY
Τ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ - Α. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' & ΜΑΙΖΩΝΟΣ 123 Α'

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΣΩΤΗΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

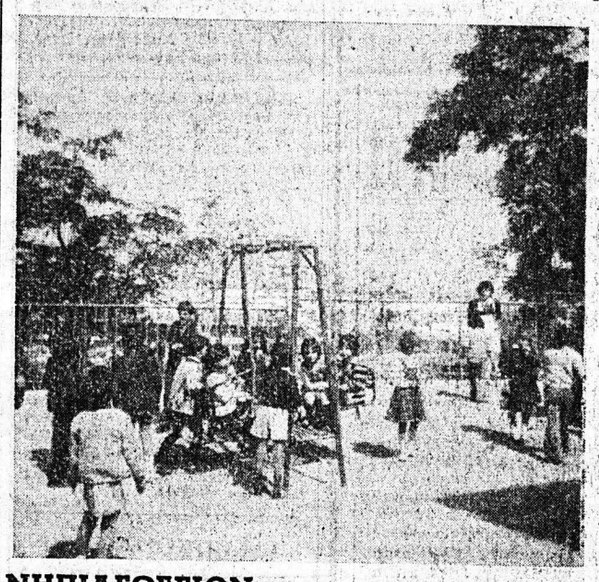

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
ΛΥΚΕΙΟΝ
ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ
Λειτουργεῖ μελετητήριον — Δεκτοὶ μαθηταὶ διημερεύοντες
ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ
Παπαφλέσσα — Ὑψηλάντου 270, Τηλ. 320-701
Παντοκράτορος 3, πλ. Ἁγίου Γεωργίου — Τηλ. 221-950

ΑΓΓΛΙΚΑ - ΙΤΑΛΙΚΑ
ΤΑΣΙΑ Α. ΜΑΚΡΗ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 26
ΤΗΛΕΦ. 270.416

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ - ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ
ΣΠ. ΤΡΑΧΑΝΗ
ΖΑΡΟΥΧΛΕΪΚΑ— ΤΗΛ. 325.177
★ Ἐπὶ δενδροφύτου οἰκοπέδου 2 στρεμμάτων
★ Φιλοτεχνημένος εὐρύχωρος κῆπος
★ Δύο συντριβάνια — 150 τ.μ. γκαζόν. Ἐνυδρεῖον
★ Πραγματικὸς παιδικὸς παράδεισος
★ Ἀσύγκριτο ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς καὶ καλαισθησίας, μακρὰν ἀντιπαιδαγωγικῶν ἐρεθισμῶν, κόνεων, θορύβων, καυσαερίων
★ Ἡλιόλουστον περιβάλλον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν
★ Διδάσκουν ἀριστοῦχοι Ἐκπαιδευτικοὶ πραγματικοὶ λάτρεις τῶν παιδιῶν
★ Ἀριθμὸς μαθητῶν λίαν περιωρισμένος
★ Μεταφορὰ μαθητῶν διὰ σχολικῶν λεωφορείων
★ Δίδακτρα χαμηλὰ
Πληροφορίαι Ἐγγραφαί: ΖΑΡΟΥΧΛΕΪΚΑ
Τηλ. 325-177 — Τέρμα Λεωφορείων Νο 2 καὶ Νο 3
ΝΕΟΚΤΙΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΝ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ
Ε' ΚΑΙ ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
Αὐτὴ τὴ χρονιὰ θὰ λειτουργήσουν τμήματα γιὰ μαθητὲς καὶ μαθήτριες τῆς Ε' καὶ ΣΤ' τάξης τοῦ Δημοτικοῦ μὲ νέα μέθοδο διδασκαλίας καὶ μόνο 2 φορὲς τὴ ἑβδομάδα. Ξεκούραστα θὰ μαθαίνουν τὰ παιδιὰ τὴ γλῶσσα ποὺ μιλοῦν οἱ Γερμανοὶ στὸ σπίτι τους, στὸ σχολεῖο, στὸ δρόμο κ.λ.π. Οἱ μικροὶ μαθηταὶ θὰ ἐνθουσιαστοῦν, ὅπως ἐνθουσιάζονται καὶ οἱ μεγάλοι (18—88 ἐτῶν) μὲ τὸ Φίλμκουρς, ποὺ θὰ λειτουργήση κι' αὐτὴ τὴ χρονιὰ κάθε Δευτέρα καὶ Τετάρτη 8—10 μ.μ.
Ἐπίσης θὰ λειτουργήσει (ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα τμήματα) καὶ OBERSTUFE γιὰ πρώτη φορά, μὲ περιορισμένο ἀριθμὸ μαθητῶν
Οἱ ἐγγραφὲς ΘΑ ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΣΤΙΣ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ καὶ τὰ μαθήματα στὶς 4 Ὀκτωβρίου
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 99 — ΤΗΛ. 275-446
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ GOETHE

ΣΤΟ
ΔΙΕΘΝΕΣ
★ Τὰ καλύτερα βιβλία τῆς παγκοσμίου καὶ τῆς ἑλληνικῆς λογοτεχνίας
★ Τὰ πιὸ τέλεια σχολικὰ εἴδη, σὲ μεγάλη ποικιλία καὶ χαμηλὲς τιμὲς
★ Ὅλες οἱ καλὲς ἐγκυκλοπαίδειες μὲ εὐκολίες καὶ σὲ πολὺ καλὲς τιμὲς
★ Ὅλα τὰ δοκιμασμένα βοηθήματα γιὰ μαθητὰς καὶ διδασκάλους
★ Μεγάλη ποικιλία σὲ εἴδη μαθητῶν Δημοτικῶν, Γυμνασίων, Σχολῶν καὶ Πανεπιστημίου
★ Ἐξασφαλίστε στὸ παιδί σας ὄρεξι καὶ ἄνεσι μαθήσεως, μὲ τὰ ἐκλεκτὰ σχολικά μας εἴδη
ΔΙΕΘΝΕΣ
Α)ΦΟΙ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΙ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΚΑΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 34 (Πάτραι)
ΤΗΛΕΦ 279-481

ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ
FOURS PELZ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΑΠΡΑΛΟΣ
ΣΙΑΤΙΣΤΑ-ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΤΗΛ.: 0465 — 21-293
ΠΑΤΡΑΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 11 ΤΗΛ.: 061 — 223-833
Παλτὰ διαφόρων εἰδῶν
ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελία
ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕΝΗ
Ἕνα κατάστημα ποὺ ἔλειπε ἀπὸ τὴν Πάτρα
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ

ACHAIA TRAVEL & TOURIST AGENCY
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ: ΠΛΗΡΗΣ & ΓΡΗΓΟΡΗ ΔΙΑΙΚΠΕΡΑΙΩΣΙΣ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ, ΔΙ' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ, ΑΜΕΡΙΚΗΝ, ΚΑΝΑΔΑΝ, ΕΥΡΩΠΗΝ & ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ.
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΠΑΤΡΑ —ΙΤΑΛΙΑ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ: ΑΜΕΣΟΣ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΤΙΩΝ, τ.λ.π.
ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ: ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΙΣ